

ninger, der ere tilflydte Ministeriet, kunde der være Anledning til at optage en Forhandling om Muligheden for, at Udgifter til Paabegyndelse af dette Foretagende kunde blive optagne paa Finansloven. Hvis det er muligt, vil jeg se velvilligt derpaa, ellers maa det Spørgsmaal dele Skæbne med alle de andre. For øvrigt er der, saa vidt mig bekendt, et Andragende beroende hos Ministeriet herom, og det vil da blive taget under Overvejelse.

Til det ærede Medlem fra Middelfart (Slengerik), som omtalte Marineofficererne som Skibsførere paa Korsør—Kiel-Routen, maa jeg sige, at naar Staten som saadan ikke har nogen Fordel af at lade denne Tjeneste besørge af Marineofficerer, vil det være ret meningsløst, at Koffardiofficererne skulle holdes tilbage, fordi Marineofficererne slaa sig en lille Lommeskilling paa dette Omraade. Der er jo nu vedtaget en Forhøjelse af Lønningerne ogsaa til Marineofficererne, saa dermed maatte de jo kunne være nogenlunde tilfredse. At det ærede Medlem fra Middelfart anser Middelfart for at være den bedste By i næsten hele Verden, kan jeg ikke fortænke ham i. Saa længe det nuværende Tillidsforhold bestaar mellem ham og Byen — hvilket jeg haaber maa vedblive længe —, maa han have Lov til at tro dette. Han talte om at faa forandret Togangen mellem Stationerne mellem Odense og Middelfart. Dette Spørgsmaal skal blive taget op til Overvejelse sammen med alle de andre.

Det ærede Medlem fra Storehedinge (J. Andersen) omtalte Forholdene ved Rødvig Havn. Ja, det er ganske rigtigt, at denne Havn ejes af en privat Mand, og at Havnen er i Forfald. Der er Forhandlinger oppe, om at Storehedinge By skulde overtage Havnen, købe den og istandsætte den imod et Tilskud fra Staten. Sagen er imidlertid ikke saa vidt fremme, at der kan siges noget bestemt derom, og under de nuværende finansielle Forhold kan man ikke godt allerede nu love Beboerne dernede i Storehedinge, at de skulle faa et saadant Tilskud. Men vi kunne forhandle derom og se, om den finansielle Status skulde forbedre sig saa meget, at Storehedinge sammen med de andre Egne her i Landet kan faa et Tilskud i Lighed med, hvad andre Havne ved vore Kyster tidligere have faaet.

Saa vidt jeg ved, har jeg hermed besvaret de Spørgsmaal, der vare henvendte til mig. Jeg har gjort mit bedste for at fatte mig saa kort som muligt.

Indenrigsministeren (P. Munch): Den første af de Henvendelser, der ere rettede til mig, som jeg skal sige nogle Ord om, gælder det Kreditforeningsspørgsmaal, hvorom der forleden Dag stod en Strid mellem det ærede Medlem fra Kellerup (Leth Espensen) og de to ærede Medlemmer fra Frederikssund (Berg) og Assens (Berntsen). Den Lov, det drejer sig om, er Loven af 1896. Jeg tror uden at overdrive at kunne sige, at det er en meget uklart affattet Lovbestemmelse, der her er Tale om. Det er en af de Love, der ere blevne til ved en Overenskomst efter mange Gnidninger mellem Landstinget og Folketinget. Det er en af de Love, der bære denne Forligslovgivningens uheldige Præg og derved have bidraget til at gøre hele vor Lovgivning uklar. Jeg har haft Lejlighed nu til at gennemgaa denne Lovbestemmelse og den Del af Behandlingen, som gjaldt netop det Ændringsforslag, hvorved den blev indført i Loven. Mit personlige Indtryk af denne Gennemgang er, at baade Lovbestemmelsen og de Udtalelser, der ved den Lejlighed faldt fra Ordføreren, Direktør Blem, naturligst forstaas saaledes, som de forstaas af det ærede Medlem fra Kellerup. Jeg maa imidlertid dertil føje, at da to Ministre tidligere have forstaaet denne Bestemmelse paa anden Maade, og da det er mig meddelt, at den daværende Ordfører, Direktør Blem, og andre, der deltog i Forhandlingen ved den Lejlighed, have en modsat Opfattelse af denne Lovbestemmelse, vil jeg ikke nu tage endeligt Standpunkt til Sagens Afgørelse, men derimod søge nærmere Oplysning om den og forhandle nærmere om den med dem, der den Gang deltog i Forhandlingen, og i det hele nærmere undersøge alle de Momenter, der her kunne komme i Betragtning.

Dernæst var den ærede Udenrigsminister for et Øjeblik siden saa elskværdig at henvise en Sag vedrørende Søfolks Hjemsendelse til mig. Jeg skal kun derom sige, at jeg skal se, hvad der er at gøre i saa Henseende.

De øvrige Henvendelser til mig gælde, saa vidt jeg mindes, alle Postvæsenet. Der er der en bestemt Ting, jeg gerne først vil svare paa, fordi den forekommer mig at have en ikke ringe Betydning. Det er de Begivenheder, som have fundet Sted ved Opførelsen af Postbygningen i Rønne, som forleden Dag bleve fremdragne her i Salen af det ærede Medlem fra Rønne (Hauge). Det, der er foregaaet i vedkom-